

РЕШЕНИЕ

№ 3838

гр. София, 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 29.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **13151** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на А. Д. М., [населено място], срещу СДВР за присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в заплатен адвокатски хонорар, във връзка с обжалване на Наказателно постановление № 16-4332-023182/14.12.2016г. на Зам. Началник на отдел Пътна полиция към СДВР, отменено с решение от 08.03.2018г. на СРС по НАХД 3448/2017г., влязло в сила на 04.08.2018г. Претендират се 306 лв. разноски по производството по обжалване на НП и заповедно производство, ведно със законната лихва.

С писмения отговор ответникът оспорва основателността и доказаността на исковата молба по подробни съображения. Оспорва извършеното плащане на адвокатско възнаграждение по НАХД 3448/2017г. на СРС, като счита че представеното пълномощно не представлява извлечение от адвокатски кочан и не доказва плащане. Заявява възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение както в производството по наказателното от административен характер дело, така и в настоящето. Оспорва присъждането на лихва.

В съдебно заседание пред АССГ, ищецът се явява лично, моли искът да бъде уважен, тъй като били установени всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Поддържа искане за разноски.

Ответникът не изпраща свой представител в съдебно заседание пред АССГ, но

от негов пълномощник са постъпили писмени бележки, в които се излагат подробни съображения за отхвърляне на иска, с възражение и по размера за прекомерност по възнагражденията. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на иска.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема следното:

С влязло в сила на 04.08.2018г. решение № 356357/08.03.2018г. на СРС, НО, 134 състав по нах дело № 3448/2017г. е отменено Наказателно постановление № 16-4332-023182/14.12.2016г. на Зам. Началник на отдел Пътна полиция към СДВР, с което на А. Д. М. е наложено административно наказание на основание чл.83, ал.2, т.1 от ЗДвП глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл.98, ал.2, т.2 от ЗДвП.

В кориците на дело № 3448/2017г. на СРС (л.62) е налично пълномощно от ищеца А. М. на адвокат Е. Ф. с дата 13.07.2017г. с право да го защитава по производството по делото пред СРС, както и сключен на същата дата договор за правна защита и съдействие № 03127 с отразяване за заплатена в брой сумата 350 лв.

Видно от отбелязаното в протокол от съдебно заседание по нах дело № 3448/2017г. от 08.12.2017г., когато е приключило разглеждането му адвокат Ф. е представлявал ищеца и е направил изявления по същество на спора, преди това в хода на съдебното производство е подавал молби със становища по доказателствата и по същество.

След отмяната на наказателното постановление ищецът се е снабдил със Заповед за изпълнение на парично задължение от 05.09.2019г., издадена от СРС, 171 състав, по ч.гр.д. № 32929/2019г., която по възражение на настоящия ответник СДВР е била отменена с определение на СГС № 13373/19.08.2020г. по ч.гр.д. № 7990/2020г. по описа на СГС. С определение СДВР заявява, че не е извършвала плащане по нея. Видно от приложената квитанция ищецът е платил такса от 6 лв. за заповедното производство пред СРС.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Предявеният иск е допустим, като предявен от страна, която има правен интерес и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по него - чл.205 от АПК, съгласно който искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. СДВР е юридическо лице, съгласно чл.37, ал.1, т.2 ЗМВР и следователно е надлежен ответник по предявения иск. След като са въведени твърдения за причинени на ищеца имуществени вреди, които са в причинна връзка с отменено по съдебен ред наказателно постановление, налице е спор по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за вреди от административна дейност, който е подсъден на административните съдилища - Тълкувателно постановление № 2/ 19.05.2015 г. по т. дело № 2/ 2014г. на ВКС и ВАС на РБ.

Съгласно мотивите по т. 1 от ТП № 2/19.05.2015 г., следва да се приеме, че издаването на наказателно постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административнонаказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност и в този смисъл същото представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки че поражда наказателноправни последици, е правен резултат от

санкционираща административна дейност.

Не е бил налице и друг ред за защита, тъй като измененията на ЗАНН, предвиждащи присъждане на разноски (изм.ДВ бр.94 от 2019г.) не са били в сила по време на производството по обжалване на НП, приключило с влязло в сила решение на 04.08.2018г. Същевременно първоначално избраният ред за защита на ищеца се е оказал неприложим, видно и от отменената заповед за изпълнение, по която и отвнеикът отрича да е извършил плащане.

По същество, с оглед приетото за установено от фактическа страна, съдът намери предявения иск за имуществени вреди за безспорно доказан по основание и по размер, по следните съображения:

Налице е НП, отменено изцяло като незаконосъобразно; имуществена вреда - неблагоприятно изменение в сферата на имуществени права на ищеца в заявения с исковата молба размер от 300 лева; вредата е пряк и непосредствен резултат от издаденото НП.

Ответникът оспорва размера на иска, което съдът следва да разгледа като възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 от ГПК. Като взе предвид, че се касае за оспорване на наказателно постановление, обема и качеството на осъществената от адв. Ф. процесуална защита, включваща изготвяне на становища и представителство в съдебно заседание, съдът намира, че уговореното и заплатено възнаграждение в размер на 350 лв., което е съвсем близо до минималния размер по чл.18, ал.2 и 3 от Наредба № 1/ 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съответства на действителната фактическа и правна сложност на делото по оспорване на НП и не е прекомерно. Още повече, че жалбоподателят претендира само до размера от 300 лв.

Що се отнася до претендираната такса за заповедното производство от 6 лв., същата не следва да се присъжда, предвид, че е направена за производство, нямащо причинна връзка с отмяната на НП.

Искът следва да се уважи в заявения размер от 300 лв., а за остатъка до 306 лв. да се отхвърли.

Следва да се уважи и заявеното искане за присъждането на законната лихва, считано от датата на влизане в сила на отменителното решение - 04.08.2018г., съгласно Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, до датата на окончателното изплащане на обезщетението.

При този изход на спора и своевременно заявеното искане за присъждане на разноските за исковото съдебно производство е основателно и следва да бъде уважено за сумата в размер на 10 лева заплатена държавна такса и 300 лв. възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, сключен между ищеца и адв. Ф. на 18.11.2019г., съразмерно на уважената част от иска. Възражението за неговата прекомерност също е неоснователно предвид, че е определено на минимума и осъществената процесуална защита в настоящото производство, започнало по изготвена от адв.Ф. искова молба. Съразмерно на уважената част от иска и като се съобрази претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение и приспадане на такова съобразно отхвърлената част от иска, разноските за ищеца са в размер на 301 лв.

По изложените съображения, Административен съд София-град, I отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА, по иска с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Д. М. 300 лв. (триста лева), представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили от издаването на Наказателно постановление № 16-4332-023182/14.12.2016г. на Зам. Началник на отдел Пътна полиция към СДВР, отменено като незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение, изразяващи се в заплатеното адвокатско възнаграждение в съдебното производство пред Софийския районен съд по оспорване на същото наказателно постановление, ведно със законната лихва, считано от 04.08.2018г. до окончателното изплащане на обезщетението и ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над 300 лв. до 306 лв.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Д. М. 301 лв.(триста и един лева) разноски за първоинстанционното съдебно производство съразмерно на уважената част от иска.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: